

Lamya Edan Mohammed

NARODOWY ZBIÓR KSIĄŻEK I DOKUMENTÓW IRAKU – WCZORAJ I DZIŚ

National Collection of Books and Documents of Iraq yesterday and today Национальный фонд книг и документов Ирака вчера и сегодня

Narodowy Zbiór Książek i Dokumentów Iraku (Dar al-Kutub wa-al-Wasa'ik al-Wataniyya)¹ powstał w 1987 r. w wyniku połączenia Narodowego Zbioru Dokumentów (Dar al-Wasa'ik al-Wataniyya) i Biblioteki Narodowej (Al-Maktaba al-Wataniyya) w Bagdadzie. Stanowi on niezwykle ważną instytucję dla współczesnej kultury i nauki tego kraju, realizującą cele oraz zadania przewidziane przez Ustawę o Bibliotece Narodowej nr 51 z 1961 r. oraz Ustawę o Ochronie Dokumentów nr 70 z 1983 r.

Sekcje Zbioru

Narodowy Zbiór Książek i Dokumentów składa się z Biblioteki Narodowej, która dzieli się na Wydział Zaopatrzenia, Wydział Klasyfikacji i Indeksowania, Wydział Periodyków, Wydział Katalogowania i Wydział Usług Bibliotecznych oraz Archiwum Narodowego, w którego skład wchodzi Wydział Badawczy, Wydział Obsługi Technicznej, Wydział Obsługi Pracowników Naukowych oraz Zbiór Dokumentów. Do sekcji administracyjnej i technicznej należą Departament Zasobów Ludzkich, Księgowość, Wydział Planowania, Biuro Prasowe, Rejestr Publikacji, Dział Techniczno-Informatyczny, a także Biuro Badań, Biuro Prawne, Laboratorium Dokumentów oraz Dział Wymiany i Przyjmowania Darowizn.

Po upadku Saddama Husajna w kwietniu 2003 r., Narodowy Księgozbiór padł ofiarą zorganizowanego rabunku ze strony zwolenników byłego reżimu. W dniach 10 i 12 IV 2003 r. w budynku Zbioru wybuchł pożar i mimo szybkiej akcji ratowniczej zniszczeniu uległo 25% księgozbioru bieżącego i 60% materiałów Archiwum Narodowego. Pomimo trudnej sytuacji panującej w kraju, ograniczonych środków

¹ Problematyka poruszana w niniejszym artykule nie doczekała się jeszcze naukowych opracowań. Informacje o Irackim Zbiorze Książek i Dokumentów pochodzą z bezpośrednich kontaktów oraz korespondencji, a także następujących źródeł: 1) strona internetowa Narodowego Zbioru Książek i Dokumentów Iraku (<http://www.iraqnl-a-iq.com/>); 2) elektroniczny miesięcznik kulturalny „Al-Maurus” (<http://www.iraqnl-a-iq.com/fp/journal77/index.htm>) poświęcony światu książki, bibliotek, dziedzictwa kulturowego, archiwizacji w Iraku oraz kulturze ogólnej; 3) elektroniczny miesięczny biuletyn kulturalny „Rawafid Sakafijja” (<http://www.iraqnl-a-iq.com/fp/rawafid%2069/index.htm>), wydawany przez Narodowy Zbiór Książek i Dokumentów.

finansowych i dużej ilości prac, których nie można było opóźnić, pracownicy Zbioru zaczęli działać na rzecz przywrócenia jego funkcjonowania, pracując także poza oficjalnymi godzinami pracy i w dni wolne. Ponowne otwarcie Biblioteki Narodowej, zorganizowanie wystawy zdjęć, przygotowanie katalogu, uczestnictwo w konferencjach w krajach arabskich i na całym świecie, a także w warsztatach i szkoleniach w Iraku i poza jego granicami, miało duży wpływ na zdobycie wysokich kwalifikacji przez pracowników, na których można w pełni polegać.

Biblioteka Narodowa

Biblioteka Narodowa powstała w 1920 r. w Bagdadzie, gdy specjalna komisja złożona z wybitnych pisarzy, uczonych i innych ważnych osobistości, podjęła się zbierania datków pieniężnych oraz książek w celu założenia biblioteki publicznej. Bibliotekę otwarto 16 IV 1920 r. pod nazwą Maktabat as-Salam (Biblioteka Pokoju, która wzięła się od jednej z nazw Bagdadu, brzmiącej Madinat as-Salam – Miasto Pokoju). Zarządzał nią ojciec Anastazy Mari al-Karamli, a jej budżet wynosił wówczas około 433 dinary. Dużą rolę odegrała w jej organizacji archeolog i orientalistka Gertrude Bell, pełniąca wówczas funkcję brytyjskiego Wysokiego Komisarza. Kilka lat później, po tym jak jej zarządcy nie byli w stanie obsługiwać czytelników, biblioteka przeszła pod kontrolę Ministerstwa Nauki. Wówczas przeniosła się ze szkoły Al-Mamunijja w bagdadzkiej dzielnicy Bab al-Mu'azzam i zyskała nazwę Biblioteka Powszechna (Al-Maktaba al-Amma). W 1929 r., na mocy dekretu króla Fajsala I, stała się oficjalną biblioteką państwową i od tamtej pory zajmowała oddzielny budynek przy ulicy Ar-Raszid w pobliżu Bab al-Agha. W 1957 r. budynek został wburzony w związku z otwarciem ulicy Al-Dżumhurijja, a Biblioteka została przeniesiona na ulicę Az-Zahawi, gdzie mieściła się aż do 1977 r. Stąd przeniesiono ją do obecnej siedziby. Określenia „Biblioteka Powszechna” używano do 1961 r., gdy wydano Ustawę o Bibliotece Narodowej nr 51/1961, na mocy której w Bagdadzie ustanowiono Bibliotekę Narodową, której zadaniem było zbieranie i przechowywanie książek, rękopisów, publikacji periodycznych, mikrofilmów i innych materiałów związanych z dziedzictwem narodowym, arabskim i cywilizacji ludzkiej oraz praca na rzecz obsługi pracowników naukowych. W 1964 r. na mocy ustawy nr 43/1964 Biblioteka Narodowa została włączona pod zarząd Ministerstwa Kultury, a w 1970 r. wydano ustawę nr 37/1970 o klasyfikacji wydawnictw, na mocy której Biblioteka Narodowa stała się ośrodkiem prowadzącym klasyfikację publikacji, w późniejszym czasie wydano także przepisy uzupełniające tę ustawę. W 1987 r., na mocy dekretu Ministerstwa Kultury i Środków Przekazu (nr 8/1987) połączono Bibliotekę Narodową z Narodowym Zbiorem Dokumentów, dzięki czemu powstał Narodowy Zbiór Książek i Dokumentów, a sama Biblioteka stała się jedną z jego części.

Biblioteka Narodowa realizuje swoje cele poprzez spełnienie następujących zadań:

- 1) systematyczne wydawanie narodowego irackiego katalogu publikacji;
- 2) wymianę publikacji na poziomie świata arabskiego, regionalnym, międzynarodowym oraz rozwijanie stosunków kulturalnych z bibliotekami narodowymi na świecie;
- 3) gromadzenie irackiego dorobku intelektualnego wydawanego poza granicami Iraku i udostępnianie go w całości autorom, tłumaczom i badaczom.

Według obliczeń z 1999 r., zasoby Biblioteki osiągnęły około miliona woluminów, z czego 43 899 jednostek to gazety, czasopisma, prace licencjackie i ma-

Biblioteka

Czytelnia w Bibliotece

Magazyn książek

Laboratorium biblioteczne

gisterskie. W wyniku sytuacji, jaka zapanowała w Iraku w 2003 r., Biblioteka Narodowa padła ofiarą zniszczeń, które dotknęły sekcję techniczną i obsługę, ponadto uległo spaleniu wiele katalogów, indeksów i niezbędny do pracy sprzęt. Dzięki nadzwyczajnym wysiłkom pracowników Biblioteki, w lipcu 2005 r. udało się ponownie otworzyć Bibliotekę Narodową, Zbiór Dokumentów oraz Dział Obsługi Pracowników Naukowych, z którego korzystają również studenci.

Archiwum Narodowe (dawniej Narodowe Centrum Dokumentów)

Archiwum Narodowe powstało na mocy ustawy nr 142, ustanawiającej zbiór dokumentów w Bagdadzie pod nazwą Narodowe Centrum Przechowywania Dokumentów, które początkowo było częścią Uniwersytetu Bagdadzkiego, a następnie kierowało nim niezależne biuro związane z Urzędem Rady Ministrów. W późniejszym czasie wprowadzono dwie nowelizacje do wspomnianej ustawy: pierwsza (nr 55/1969) zakładała przyłączenie Centrum do Ministerstwa Kultury i Środków Przekazu zamiast Rady Ministrów, druga (nr 108/1973) zmieniła nazwę Narodowe Centrum Przechowywania Dokumentów na Narodowe Centrum Dokumentów. W 1987 r. na mocy decyzji nr 8/1987 Centrum połączono z Biblioteką Narodową, przez co powstał Narodowy Zbiór Książek i Dokumentów.

Decyzje Ministerstwa Kultury z 2004 r. dotyczyły zmian w strukturze organizacyjnej jego komórek i zmiany nazw niektórych z nich, zwłaszcza noszących imię byłego dyktatora. Narodowe Centrum Dokumentów zamieniono na Archiwum Narodowe, bowiem nazwa ta jest powszechnie używana na świecie w odniesieniu do zbiorów dokumentów i innych instytucji kulturalnych.

Archiwum Narodowe funkcjonuje według celów i zadań określonych przez ustawę o przechowywaniu dokumentów (nr 70/1983), która nakazuje mu zbieranie i przechowywanie dokumentów oficjalnych, osobistych i innych, znajdujących się w urzędach państwowych, stowarzyszeniach, organizacjach, zakładach prywatnych oraz u osób indywidualnych. Dokumenty te przedstawiają większą wartość i stanowią zapis prawny bądź część dziedzictwa materialnego czy kulturalnego państwa i społeczeństwa, a także ułatwienie dostępu do nich zgodnie z regułami ustalonymi przez prawo. Archiwum Narodowe zawiera dużą liczbę woluminów i dokumentów oficjalnych, mających duże znaczenie historyczne, polityczne i administracyjne, np. dokumentów związanych z okresem okupacji brytyjskiej (1916–1932), dokumentów przechowywanych na dworze królewskim, w tym również tych, które bezpośrednio dotyczą króla Fajsala I i Ghaziego, a także umów, traktatów i korespondencji dotyczącej stosunków pomiędzy Irakiem a państwami sąsiednimi, świadectw o partiach i osobistościach życia politycznego oraz społecznego, które odegrały pewną rolę we współczesnej historii Iraku.

Archiwum Narodowe dzieli się na następujące oddziały: Wydział Badawczy, Wydział Obsługi Technicznej, Wydział Obsługi Pracowników Naukowych oraz Zbiór Dokumentów. Departamenty te wykonują procedury administracyjne i techniczne oraz usługi w ramach celów i zadań Archiwum w sferze nauki. W wyniku zniszczeń towarzyszących upadkowi reżimu politycznego w 2003 r., które dotknęły urzędy państwowe oraz instytucje naukowe i kulturalne, Archiwum Narodowe straciło wiele zbiorów dokumentów, wiele uległo uszkodzeniu, dużą część jego sal i wydziałów strawił pożar, a spora część dokumentacji i katalogów rozsypała się na podłogę. Wznowienie funkcjonowania Archiwum i przywrócenie jego materiałów do użytku pracowników naukowych wymagało wiele wysiłku ze strony jego pracowników, niezależnie od ich rangi i specjalizacji.

W 2009 r. otwarto kolejne, ważne wydziały. Były to: Biblioteka Cyfrowa, Wydział Periodyków Cyfrowych i Wydział Archiwizacji Cyfrowej.

Biblioteka Cyfrowa

Pojęcie bibliotek cyfrowych różni się od pojęcia bibliotek skomputeryzowanych, ponieważ ten ostatni rodzaj opiera się na systemie tradycyjnym, podczas gdy system cyfrowy pozwala na rezygnację z pracy fizycznej na rzecz technik komputerowych. Komputer staje się wówczas sprzętem służącym do przechowywania danych oraz korzystania z nich na różne sposoby. Wysiłek człowieka ogranicza się do uruchomienia i nakierowania tych urządzeń tak, by wykonywały określone zadania i usługi.

Utworzenie Biblioteki Cyfrowej służy rozwinięciu metod gromadzenia źródeł informacji z różnych dziedzin wiedzy, klasyfikowaniu ich, przechowywaniu na różne sposoby oraz szerokim udostępnieniu w różnych formach, co pozwala na korzystanie z tych samych źródeł wiedzy przez więcej niż jedną osobę jednocześnie. Istnieje wiele planów i wzorów bibliotek cyfrowych, które odgrywają obecnie dużą rolę w zakresie badań naukowych i wykorzystują najnowsze osiągnięcia w dziedzinie informatyki czy telekomunikacji. Wartość rzeczy zależy od pożytku, jaki przynosi, dlatego obecność osób korzystających z Biblioteki Cyfrowej, jej księgozbioru i usług jest podstawą funkcjonowania, czynnikiem decydującym o jej sukcesie i trwaniu. Stąd Narodowy Zbiór Książek i Dokumentów, a zwłaszcza Wydział Technologii Informatycznej, dąży do osiągnięcia podstawowego celu Biblioteki Cyfrowej, a mianowicie udostępnienia użytkownikowi cennego materiału, który być może nie jest dostępny nigdzie indziej. Biblioteka Cyfrowa rozpoczęła kampanię mającą na celu rozpowszechnienie materiałów z gazet, czasopism, manuskryptów i map za pośrednictwem międzynarodowego portalu www.wdl.org.

Praca tego wydziału dzieli się na trzy etapy:

I – proces przekształcania publikacji drukowanych z formy papierowej na cyfrową za pomocą nowoczesnego skanera stworzonego specjalnie dla tego celu (Suprascan 12S Digibook); II – utworzenie metadanych opisowych oraz administracyjnych za pomocą kilku programów komputerowych; III – proces zapisywania materiałów w formie cyfrowej na twardych dyskach o dużej pojemności. Następnie materiały te są publikowane według ich ważności na stronie międzynarodowej biblioteki cyfrowej (WDL). Wydział korzysta z nowoczesnych urządzeń, takich jak: skaner Suprascan 12S Digibook czy komputery najnowszej generacji.

Do osiągnięć wydziału należą:

1) opublikowanie czasopisma „Lajla”, które jest pierwszym magazynem irackim przeznaczonym dla kobiet i poświęconym ich sprawom; jego redaktorem naczelnym była Paulin Hassun; w latach 1923–1925 ukazało się jedynie 20 numerów tego czasopisma i wszystkie zapisano w formie cyfrowej w postaci 1336 plików graficznych oraz opublikowano na wyżej wymienionej stronie;

2) opublikowanie kurdyjskojęzycznej gazety „Al-Fahm al-Hakiki”, którą od stycznia 1918 do stycznia 1919 r. administracja brytyjska wydała w 65 numerach; przyczyna zaprzestania wydawania jej nie jest znana; została zapisana w formie cyfrowej w postaci 228 plików graficznych;

3) opublikowanie gazety „Al-Irak”, która zaczęła ukazywać się 1 VI 1920 r., i której właścicielem był Razzuk Dawud Ghannam; był to dziennik o tematyce polityczno-literackiej; proces zapisywania jej w formie cyfrowej wciąż trwa, do tej pory udało się zapisać numery od 1 do 948 w postaci 3863 plików graficznych;

- 4) opublikowanie pierwszego tomu aktów Dawuda Paszy w języku osmańskim w postaci 135 plików graficznych;
- 5) opublikowanie trzeciego tomu aktów Dawuda Paszy w postaci 191 plików;
- 6) opublikowanie siedmiu numerów naukowego czasopisma „An-Nadi” w postaci 131 plików;
- 7) opublikowanie trzech numerów czasopisma „An-Naszi’a” w postaci 161 plików;
- 8) opublikowanie pięciu numerów czasopisma „An-Nasz al-Dżadid” w postaci 252 plików;
- 9) opublikowanie dziesięciu egzemplarzy czasopisma „Tanwir al-Afkar” w postaci 463 plików;
- 10) opublikowanie czasopisma „Sulajman Pasza” w języku osmańskim w postaci 157 plików;
- 11) opublikowanie irackich znaczków pocztowych w 65 plikach;
- 12) opublikowanie monet irackich w 57 plikach;
- 13) opublikowanie monet osmańskich w 4 plikach;
- 14) opublikowanie gazety „Az-Zaman” w 6 plikach;
- 15) opublikowanie zdjęć byłego przywódcy Abd al-Karima Kasima;
- 16) opublikowanie dwunastu numerów czasopisma „Al-Ilm” z pierwszego roku wydawania w postaci 659 plików.

W sumie Biblioteka Cyfrowa zeskanowała i opublikowała 8099 plików graficznych.

Wydział Periodyków Cyfrowych

Jest to jeden z wydziałów utworzonych w 2009 r. Ze względu na wszechobecny rozwój w dziedzinie nauki, a zwłaszcza technik informatycznych, oraz dużą liczbę periodyków (gazet i czasopism) będących w posiadaniu Narodowego Zbioru Książek i Dokumentów, utworzono Wydział Periodyków Cyfrowych. Sekcja zajmuje się zapisywaniem periodyków w formie cyfrowej na płytach CD i DVD, co znacznie ułatwia korzystanie z nich, przeglądanie i publikowanie w Internecie bądź ponowne wydrukowanie zniszczonych egzemplarzy w formie papierowej.

Do osiągnięć tego wydziału, którego działalność rozpoczęła się dopiero w drugim kwartale 2009 r., należą:

- 1) zeskanowanie czasopism wydanych w latach 1910–1929;
- 2) zeskanowanie czasopism wydanych w latach 1930–1934;
- 3) indeksowanie i klasyfikacja czasopism;
- 4) liczba zeskanowanych i przerobionych plików graficznych wynosi 17 000;
- 5) liczba sklasyfikowanych pozycji wydawniczych wynosi 2250;
- 6) liczba czasopism, które zeskanowano w całości wyniosła 54;
- 7) liczba czasopism, które opublikowano w Internecie, wynosi 44;
- 8) nawiązanie współpracy z instytucjami kulturalnymi w celu zakończenia publikacji niektórych czasopism;
- 9) najważniejszymi czasopismami, które zostały zeskanowane w całości, są: „Al-Ulum” od 1910 r., „Al-Ilm” od 1910 r., „Ar-Rusafa” od 1913 r., „Al-Lisan” od 1919 r., „Al-Marad” od 1925 r., „As-Sakafa” od 1927 r., „Al-Aklam” od 1928 r.

Wydział Archiwizacji Cyfrowej

To kolejny wydział powstały w 2009 r. Pojęcie archiwizacji w państwach rozwiniętych polega na przechowywaniu dokumentów od momentu ich powstania w urzędach publicznych, korzystania z nich, a następnie decydowania o ich ostatecznym losie – dalszym przechowywaniu bądź zniszczeniu. Systemy cyfrowe szybko rozpowszechniają się we wszystkich sferach pracy oraz życia społecznego i kulturalnego, a centra dokumentacji, archiwa i biblioteki narodowe korzystają z systemów cyfrowych na szeroką skalę. Na całym świecie rozpoczęto długotrwały proces tworzenia cyfrowych kopii książek, zdjęć oraz nagrań, stanowiących dziedzictwo kulturowe ludzkości.

Systemy cyfrowe pozwalają pracownikom naukowym na zapoznanie się z tym dziedzictwem kulturowym we własnych biurach bez konieczności udawania się do bibliotek i archiwów. Na tej podstawie Wydział Archiwizacji Cyfrowej w Narodowym Zbiorze Książek i Dokumentów zajmuje się przechowywaniem dokumentów irackich poprzez przekształcenie mikrofilmów w zdjęcia cyfrowe za pomocą skanera o wysokiej rozdzielczości. Kolejnym etapem jest obróbka zdjęć za pomocą programów graficznych, zapisanie ich na dyskach o bardzo dużej pojemności, a następnie odpowiednie opisanie tych dokumentów. Wydział zaczął także wybierać niektóre dokumenty i publikować je w Internecie.

Celem archiwizacji cyfrowej jest:

- 1) przechowywanie dokumentów;
- 2) zmniejszenie powierzchni potrzebnej do przechowywania dokumentów;
- 3) ułatwienie pracownikom naukowym odnalezienia odpowiedniego dokumentu w jak najszybszym czasie.

W wydziale pracuje wielu wyspecjalizowanych pracowników, którzy korzystają ze skanerów EPSON 1000XL, skanera CANON do zdjęć fotograficznych, nowoczesnych komputerów do obróbki, zachowywania i udostępniania dokumentów pracownikom naukowym oraz zainteresowanym historycznymi dokumentami irackimi, urządzenia Hard External USB do tymczasowego przechowywania dokumentów przed ich ostateczną archiwizacją, a także twarde dyski Hard External o pojemności 1000 GB do przechowywania dokumentów w porządku chronologicznym po ich ostatecznej obróbce.

Do najważniejszych zadań pracowników Archiwum Cyfrowego należą:

- 1) skanowanie dokumentów rządu irackiego i przekształcenie ich z Microfish w zdjęcia cyfrowe;
- 2) obróbka dokumentów rządu irackiego za pomocą programu Photoshop;
- 3) zmniejszanie rozmiaru obrobionych dokumentów za pomocą Photoshop do takiego, który pozwala na umieszczenie ich na stronach internetowych;
- 4) umieszczenie odnośników do obrobionych dokumentów w arkuszu programu Excel w celu ułatwienia pracownikom naukowym i zainteresowanym przeglądania materiałów;
- 5) ponowna obróbka dokumentów, koordynacja pracy z Wydziałem Obsługi Pracowników Naukowych i ułożenie sprawozdania dziennego i miesięcznego;
- 6) wykonanie kart z danymi o książkach w języku arabskim, angielskim, niemieckim, arabskich pracach naukowych i dokumentach;
- 7) wydanie kart wstępu dla czytelników i pracowników naukowych w celu ułatwienia dostępu do biblioteki każdemu według jego specjalizacji i zainteresowania;
- 8) tworzenie legitymacji, identyfikatorów, logo, plakatów, świadectw ukończenia kursów archiwizacji oraz okładek do książek wydawanych przez Narodowy

Zbiór Książek i Dokumentów

Do osiągnięć Archiwum Cyfrowego w 2010 r. należą:

- 1) zorganizowanie kursów obsługi programu MS Word dla pracowników Zbioru;
- 2) udział w specjalnych kursach w dziedzinie bibliotek cyfrowych;
- 3) udział w szkoleniach w dziedzinie bibliotek cyfrowych we Włoszech, organizowanych przez organizację UPP we współpracy z Unią Europejską;
- 4) współpraca z Narodowym Centrum Medialnym w zakresie wydawania dokumentów z okresu królewskiego.

Całkowita liczba wprowadzonych do systemu książek, dokumentów i prac naukowych przedstawia się następująco: książki arabskojęzyczne – 6081; książki anglojęzyczne – 1444; książki niemieckojęzyczne – 1517; dokumenty – 379; prace naukowe – 140.

W 2010 r. nastąpił znaczny postęp w procesie szkoleniowym poprzez zorganizowanie szkoleń w Iraku i poza jego granicami dla wielu pracowników Zbioru. Kursy te mają na celu przygotowanie kadr wyspecjalizowanych w zakresie technologii informatycznej, bibliotek, dokumentacji oraz administracji i przygotowania ich pod względem teoretycznym i praktycznym do sprawnego korzystania z doświadczeń lokalnych, świata arabskiego oraz międzynarodowych.

Jeśli chodzi o stosunki międzynarodowe, to Zbiór stał się piątym członkiem-założycielem Międzynarodowej Biblioteki Cyfrowej (International Digital Library); uczestniczył także w niektórych wspólnych projektach wraz z biblioteką brytyjską, od której otrzymał dziesiątki tysięcy brytyjskich dokumentów cyfrowych. Ponadto odnowił swoje członkostwo w Międzynarodowym Związku Stowarzyszeń Bibliotekarskich (IFLA – International Federation of Library Associations) oraz w Międzynarodowej Radzie Archiwizacji (ICA – International Council on Archives) po ponad dwudziestu latach przerwy.

W obecnym czasie Zbiór dąży do poszerzenia swoich usług poprzez budowę dwu sąsiadujących z nim budynków, z których pierwszy będzie mieścił Archiwum Narodowe, w tym przechowalnię dokumentów, laboratoria mikrofilmów i obróbki technicznej, a drugi – pod nazwą Biblioteka Pokoleń (Maktabat al-Adżjal) – będzie przeznaczony na bibliotekę dla dzieci i młodzieży w wieku 5–17 lat, a głównym jej celem ma być stworzenie mocnej więzi pomiędzy młodzieżą a książką co może być skutecznym impulsem zachęcającym do czytania.

Iracki Zbiór Książek i Dokumentów potwierdził swoje pragnienie osiągnięcia lepszego poziomu usług na tle innych państw świata poprzez programy rozwoju i szkolenia, a także nawiązanie ścisłych kontaktów oraz współpracy z lokalnymi i międzynarodowymi instytucjami kulturalnymi, pomimo małej liczby dziedzin, w których Zbiór się specjalizuje oraz jego ograniczonych uprawnień.

Dzięki wielkim wysiłkom jej pracowników instytucja ta będzie dalej pełnić swoją rolę na rzecz narodu i ludzkości.

Summary

National Collection of Books and Documents of Iraq is the leading institution for contemporary culture and science of this country. It consists of the National Library and the National Archives, which, despite many difficulties, have been guarding literary works in Iraq. This article presents the main tasks implemented by the National Library, discusses in detail the work of the most important departments of the National Archives and their achievements in the local and international arena. The raised issues have not been the subject of academic papers so far, and the information presented by the author comes from direct contacts, correspondence and Internet sources.

Резюме

Национальный фонд книг и документов Ирака – главная институция в пользу современной культуры и науки в этой стране. Он состоит из Национальной библиотеки и Национального Архива, которые несмотря на различные трудности, уже много лет сохраняют литературные труды Ирака. Статья описывает главные задачи реализованные Национальной библиотекой, работу важнейших отделений Национального Архива, а также их местные и международные достижения. Эта тема не нашла еще отражения в научных работах, все информации были собраны благодаря непосредственному контакту, корреспонденции и интернету.